

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.7.2015 r.
COM(2015) 341 final

2015/0149 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające ramy etykietowania efektywności energetycznej i uchylające dyrektywę
2010/30/UE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2015) 139 final}

{SWD(2015) 140 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Przyczyny i cele wniosku

W swojej Strategii ramowej na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu z dnia 25 lutego 2015 r. Komisja zapowiedziała, że przeprowadzi przegląd dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego w celu szerszego wykorzystania potencjału efektywności energetycznej do zmniejszenia zapotrzebowania na energię, a w konsekwencji do zmniejszenia zależności energetycznej Unii Europejskiej.

Etykietowanie energetyczne jest korzystne dla środowiska, gdyż klienci mogą uzyskać rzetelne, stosowne i porównywalne informacje o efektywności energetycznej i o zużyciu energii przez produkty związane z energią niezależnie od tego, w jakim miejscu Unii się znajdują. Dzięki temu klienci mogą dokonywać świadomych zakupów, kierując się opłacalnością i ekologicznością produktu. Takie decyzje są jednocześnie korzystne dla środowiska i oszczędne.

1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

W październiku 2014 r. Rada Europejska wyznaczyła orientacyjny cel polegający na poprawie efektywności energetycznej na poziomie UE o co najmniej 27 % do 2030 r. Do 2020 r. cel ten zostanie poddany rewizji z myślą o podniesieniu tego poziomu do 30 %. Rada Europejska ustaliła także, że do 2030 r. emisja gazów cieplarnianych ma zostać zmniejszona o 40 %.

Niniejszy wniosek jest pokłosiem Strategii ramowej na rzecz unii energetycznej i ma zastąpić dyrektywę 2010/30/UE w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcji, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią. Złożenie niniejszego wniosku poprzedzono oceną dyrektywy¹. Rozporządzenia dotyczące poszczególnych produktów wydane na podstawie dyrektywy pozostaną w mocy, zostaną jednak poddane przeglądowi.

Niniejsza inicjatywa wpisuje się w unijną politykę energetyczno-klimatyczną, gdyż aktualizuje istniejący dorobek prawny w dziedzinie etykietowania energetycznego i zwiększa jego skuteczność.

1.3. Spójność z innymi politykami Unii

Etykietowanie efektywności energetycznej poprawia swobodny przepływ produktów, gdyż dzięki niemu w państwach członkowskich nie wprowadza się krajowych etykiet energetycznych. Przyczynia się też do zwiększenia konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw, zachęcając je do innowacji, oferując im korzyści związane z pierwszeństwem na rynku, zapewniając równe warunki działania z producentami z państw trzecich dzięki zwiększonemu nadzorowi rynku oraz pozwalając na zwiększenie marży zysku w stosunku do produktów energooszczędnych, które mają wyższą cenę zakupu, lecz w całym cyklu życia przynoszą użytkownikom końcowym oszczędności netto.

¹ COM(2015) 143.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

2.1. Podstawa prawna

Podstawę wniosku stanowi art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stanowiący podstawę prawną środków w dziedzinie energii. Podstawą prawną przepisów dotyczących etykietowania efektywności energetycznej mogłyby być także art. 114 (był on podstawą prawną dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego z 1992 r.², gdyż w Traktacie nie było wtedy postanowień dotyczących energii), istnieje jednak ryzyko, że w niezamierzony sposób mogłoby to ograniczać regulacje prawne państw członkowskich dotyczące informacji o zużyciu energii przez produkty związane z energią. Takie informacje mogą uzupełniać etykietę energetyczną³. Etykietowanie energetyczne jest ograniczone do kwestii energii i zasobów w fazie używania produktu. Wreszcie, skoro Traktat zawiera podstawę prawną dla środków dotyczących energii, należy z niej skorzystać.

2.2. Pomocniczość

Instrumenty dotyczące efektywności energetycznej przyjęte na poziomie UE odzwierciedlają rosnące znaczenie energii jako wyzwania politycznego i gospodarczego, a także jej ścisły związek z polityką w innych obszarach, takich jak bezpieczeństwo dostaw energii, zmiana klimatu, zrównoważony rozwój, środowisko, rynek wewnętrzny i rozwój gospodarczy. Państwa członkowskie nie mogły dotąd samodzielnie w dostatecznym stopniu osiągnąć celów w zakresie efektywności energetycznej, potrzebne jest zatem działanie na poziomie Unii, aby ułatwić wprowadzanie środków na szczeblu krajowym i wesprzeć ich wdrożenie.

Konieczne jest zapewnienie równych warunków działania producentom i sprzedawcom, jeżeli chodzi o informacje o zużyciu energii przekazywane konsumentom na temat danego produktu będącego w sprzedaży na rynku wewnętrznym UE. Z tego względu niezbędne są prawnie wiążące zasady obowiązujące w całej UE.

Nadzór rynku prowadzą organy państw członkowskich Unii Europejskiej. Warunkiem skuteczności tego nadzoru jest jego jednolite wykonywanie w całej Unii. Brak takiej jednolitości godzi w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zniechęca przedsiębiorstwa do inwestowania zasobów w projektowanie, produkcję i sprzedaż produktów efektywnych energetycznie. Stworzenie bazy danych produktów pomoże zwiększyć skuteczność nadzoru rynku.

2.3. Proporcjonalność

Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze proponowane zmiany nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Dzięki zmianom wprowadzonym niniejszym rozporządzeniem obowiązujące ramy prawne będą jaśniejsze i łatwiej będzie stosować je w praktyce. Dostawcy będą zobowiązani do wprowadzania różnych informacji do nowej bazy danych produktów, ale są to informacje, które już teraz muszą podawać na żądanie krajowych organów nadzoru rynku. Dodatkowe obciążenie jest zatem minimalne i proporcjonalne do spodziewanych korzyści pod względem wdrażania i przejrzystości, które ma przynieść baza produktów. Kwestia proporcjonalności wniosku jest szerzej omówiona w rozdziale 8 oceny skutków.

² Dyrektywa Rady 92/75/WE.

³ Np. francuska ustawa o ochronie konsumenta reguluje udzielanie informacji o dostępności części zamiennych.

2.4. Wybór instrumentu

Proponując zmianę formy prawnej z dyrektywy na rozporządzenie, wzięto pod uwagę ogólny cel Komisji, jakim jest uproszczenie otoczenia regulacyjnego dla państw członkowskich i podmiotów gospodarczych oraz potrzeba jednolitego stosowania i wdrażania proponowanych przepisów w całej Unii.

3. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

3.1. Ocena *ex post* obowiązującego prawodawstwa

W towarzyszącym niniejszemu wnioskowi dokumencie roboczym służb Komisji (SWD(2015) 143) zamieszczono ocenę *ex-post* dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego i pewnych aspektów dyrektywy w sprawie ekoprojektu. Główne ustalenia tej oceny są następujące:

1. Środki w zakresie etykietowania energetycznego i ekoprojektu są o tyle skuteczne, że przynoszą namacalne, znaczne oszczędności energii i kosztów⁴.
2. Nie ma przeszkód w swobodnym przepływie produktów związanych z energią na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej.
3. Korzyści przewyższają koszty, zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla społeczeństwa jako całości⁵. Obok popytu konsumpcyjnego i pozycji konkurencyjnej etykietowanie energetyczne jest głównym czynnikiem napędzającym innowacje. Im ambitniejsze są wymagania dla najwyższych klas energetycznych, tym więcej możliwości dla przedsiębiorstw, by pozytywnie wyróżnić swoje produkty, co stymuluje innowacje.
4. Większość konsumentów rozpoznaje i rozumie etykiety energetyczne oraz uwzględnia je przy zakupach.
5. Wprowadzenie w dyrektywie z 2010 r. w sprawie etykietowania energetycznego klasy A+ i wyższych klas zmniejszyło skuteczność etykiety energetycznej w motywowaniu konsumentów do zakupu bardziej efektywnych produktów.⁶ Poza tym

⁴ Szacuje się, że wdrożenie obu dyrektyw pozwoli zaoszczędzić 175 Mtoe energii pierwotnej rocznie do 2020 r. (ok. 15 % tych oszczędności wynika z zastosowania środków w zakresie etykietowania energetycznego, biorąc pod uwagę, że około połowy grup produktów jest objętych tylko ekoprojektem). Odpowiada to ok. 19 % oszczędności w porównaniu z dotychczasowym zużyciem energii przez te produkty. Środki te umożliwią osiągnięcie niemal połowy docelowego zwiększenia efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r. Uzależnienie od importu energii zmniejszy się odpowiednio o 23 % w przypadku gazu ziemnego i o 37 % w przypadku węgla. Szacuje się, że obecnie obowiązujące środki w zakresie ekoprojektu i etykietowania energetycznego przyniosą użytkownikom końcowym łączne oszczędności na kwotę 100 mld euro rocznie w 2020 r. dzięki niższym rachunkom za energię.

⁵ Koszty spełnienia wymogów i koszty etykietowania obciążają w pierwszej linii producentów, którzy przenoszą je następnie na użytkowników końcowych (gospodarstwa domowe i inne przedsiębiorstwa). Dzięki zmniejszeniu zużycia energii użytkownicy końcowi uzyskują jednak oszczędności dalece przekraczające początkowe koszty zakupu. Nie są dostępne szczegółowe dane dotyczące całej UE. W Zjednoczonym Królestwie proporcję korzyści do kosztów szacuje się na 3,8.

⁶ Zmiana polegająca na wykorzystaniu dodatkowych plusów do oznaczania klas energetycznych powyżej klasy A okazała się mniej skutecznie motywować do zakupu produktów o wyższej efektywności niż zrozumiąla dla konsumentów, jednak sprawiła, że są oni mniej chętni, by płacić więcej za bardziej efektywne produkty, gdyż różnica między A+ i A+++ nie motywuje ich do tego w równym stopniu co różnica między C i A. Więcej informacji na ten temat w *London Economics & Ipsos Mori, A study on*

trudne do zrozumienia są także niektóre piktogramy na etykiecie przedstawiające inne parametry.

6. Obserwuje się tendencję do zakupu większych produktów, które są efektywne i mają dzięki temu wysoką klasę energetyczną, ale zużywają więcej energii w wartościach bezwzględnych niż mniejsze urządzenia tego rodzaju.
7. Słabe egzekwowanie prawa przez krajowe organy nadzoru rynku przyczynia się do nieprzestrzegania przepisów, zmniejszając przewidywane oszczędności energii o około 10 %. Zob. również sekcja 3.
8. Środki dotyczące niektórych produktów okazały się zbyt mało ambitne w stosunku do możliwości technicznych i ekonomicznych.
9. Niektóre środki nie tylko ograniczały zużycie energii w fazie używania produktu, ale przeciwdziałały również innym skutkom dla środowiska. Można jednak działać jeszcze więcej w tej dziedzinie⁷.
10. Proces stanowienia przepisów w tym obszarze jest niewydajny, gdyż trwa zbyt długo (średnio 49 miesięcy), co niekiedy skutkuje tym, że prace techniczne i przygotowawcze są już nieaktualne w momencie podejmowania decyzji, w szczególności w przypadku szybko rozwijających się produktów elektronicznych.
11. Wspomniane dwie dyrektywy uzupełniają się wzajemnie, a ich wdrażanie jest w dużej mierze spójne.
12. W przypadku licznych produktów niższe klasy etykiet energetycznych nie są wykorzystywane, gdyż przepisy dotyczące ekoprojektu zakazały produkcji modeli o słabych parametrach, a producenci zareagowali na postęp technologiczny, wytwarzając coraz bardziej efektywne produkty. Brak możliwości porównania produktów w pełnej skali od A do G sprawia, że etykieta staje się nieadekwatna dla konsumentów.
13. Źródłem wartości dodanej UE są zharmonizowane ramy regulacyjne zmniejszające koszty dla producentów. Za sprawą tych przepisów UE wyznacza trendy w międzynarodowych działaniach regulacyjnych i normalizacyjnych.
14. Ta polityka jest ciągle adekwatna do osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej po 2020 r. Może też stanowić wkład w efektywne gospodarowanie zasobami i gospodarkę o obiegu zamkniętym.
15. W epoce cyfrowej informacje dla konsumentów są nadal bardzo ważne. Niedawno dostosowano przepisy dotyczące etykietowania energetycznego, tak by etykieta energetyczna pojawiała się także w internecie.
16. Trudno wyliczyć, jakie były konkretne skutki wprowadzenia wymogu, by reklamy zawierały informację o klasie energetycznej (art. 4 lit. c)), jednak z oceny wynika, że wymóg ten wypełnił pewną lukę informacyjną na rynku.

the impact of the energy label – and of potential changes to it – on consumer understanding and on purchase decisions, 2014 (London Economics & Ipsos Mori, Badanie na temat zrozumiałości etykiety energetycznej dla konsumentów oraz jej wpływu na decyzje konsumenckie dotyczące zakupów (z uwzględnieniem potencjalnych zmian etykiety.))

⁷

Np. w kwestii możliwości ponownego użytku, poddania recyklingowi, zawartości materiałów z recyklingu, używania surowców o znaczeniu priorytetowym, substancji niebezpiecznych i trwałości.

17. Wymagania w zakresie zamówień publicznych (art. 9 ust. 1) zostały już ocenione w 2011 r. i w rezultacie zostały usunięte z dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego oraz uwzględnione w zmienionej formie w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej⁸.
18. Analiza relacji medialnych z ostatnich lat pokazuje jasno, że korzystne skutki tej polityki nie zostały w dostatecznym stopniu nagłośnione.

3.2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Konsultacje społeczne odbyły się w dniach 31 sierpnia – 30 listopada 2013 r. na stronie internetowej „Twój głos w Europie”. Dłuższa wersja ankiety była skierowana do grup interesu, organów rządowych i ekspertów, podczas gdy krótsza – do konsumentów, indywidualnych sprzedawców detalicznych i producentów. Wpłynęło 138 odpowiedzi na dłuższą wersję ankiety, w tym 58 pochodziło od producentów i ich grup interesu, 20 od organów rządowych, 13 od grup interesu działających na rzecz środowiska naturalnego i 9 od grup interesu konsumentów. Na krótszą ankietę odpowiedziało 197 osób, w tym 127 konsumentów, 40 sprzedawców detalicznych i 30 producentów. Szczegółowe zestawienie respondentów i odpowiedzi opublikowano w lutym 2014 r.⁹

Zorganizowano trzy spotkania z zainteresowanymi stronami: w dniach 27 czerwca 2013 r., 14 października 2013 r. i 18 lutego 2014 r. W związku z ostatnim spotkaniem z wykonawcami Komisja zorganizowała dnia 19 lutego 2014 r. spotkanie z zainteresowanymi stronami w sprawie wyników testów wstępnego zestawu projektów etykiet energetycznych oraz proponowanych projektów etykiet energetycznych do kolejnych testów.

3.3. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Zlecono przeprowadzenie dwóch badań pod kątem przygotowania przeglądu:

- badanie na temat oceny dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego i pewnych aspektów dyrektywy w sprawie ekoprojektu, ukończone w czerwcu 2014 r.;
- badanie na temat zrozumiałości etykiety energetycznej dla konsumentów oraz jej wpływu na decyzje konsumenckie dotyczące zakupów (z uwzględnieniem potencjalnych zmian etykiety), ukończone w październiku 2014 r.

Oba badania opublikowano na stronie internetowej Komisji¹⁰.

3.4. Ocena skutków

Do niniejszego wniosku dołączono ocenę skutków (SWD(2015) 139) opublikowaną na stronie internetowej Komisji¹¹ wraz z pozytywną opinią Rady ds. Kontroli Regulacyjnej (SEC(2015) 323) przyjętą dnia 16 czerwca 2015 r.

W nawiązaniu do tego dokumentu w ocenie skutków przeanalizowano szereg aspektów obecnej dyrektywy oraz niektóre zagadnienia związane z dyrektywą w sprawie ekoprojektu. W związku z tymi ostatnimi nie zalecono obecnie żadnych działań legislacyjnych.

Dwa najistotniejsze problemy na gruncie dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego dotyczą obniżonej skuteczności etykiety energetycznej i nieprzestrzegania przepisów wskutek

⁸ Dyrektywa 2012/27/UE, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁹ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/Background_document_II_-_Survey_results.pdf

¹⁰ http://ec.europa.eu/energy/en/studies?field_associated_topic_tid=45

¹¹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2015_en.htm

ich słabego egzekwowania. Wspomniano także o długim procesie stanowienia przepisów, prowadzącym do dezaktualizacji prac technicznych i przygotowawczych.

Ostatecznie wybrano wariant polegający na udoskonaleniu obecnych ram prawnych dotyczących etykietowania energetycznego, wprowadzeniu wymogu rejestracji produktów oznaczonych etykietą w nowej bazie danych, poprawie struktury prawnej poprzez zastąpienie obecnej dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego rozporządzeniem, dostosowaniu tych przepisów do regulacji dotyczących nadzoru rynku¹² oraz finansowaniu wspólnych unijnych działań w zakresie nadzoru rynku.

Niniejszy wniosek wdraża część legislacyjną wariantu wybranego w ocenie skutków. W sprawozdaniu do Parlamentu Europejskiego i Rady załączonym do niniejszego wniosku przedstawiono dodatkowe działania nielegislacyjne, które są planowane w celu wdrożenia tego wariantu.

3.5. Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Korzystny wpływ na przychody (szacowany na 34 mld euro rocznie w 2030 r.) dotyczy w równym stopniu większych przedsiębiorstw, MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Nie ma uzasadnienia dla wprowadzenia odrębnego systemu dla mikroprzedsiębiorstw lub MŚP. Wszyscy sprzedawcy detaliczni powinni podlegać tym samym przepisom, gdyż etykiety energetyczne są przydatne dla konsumentów tylko wtedy, gdy widnieją na wszystkich produktach we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej. Skutki tych przepisów dotyczą niewielu MŚP produkujących takie produkty i nie dotyczą żadnych mikroprzedsiębiorstw. Wszyscy powinni stosować te same przepisy, aby na rynku panowała uczciwa konkurencja, a konsumenci otrzymywali spójne i konsekwentne informacje. Szacuje się, że w 2030 r. oszczędności konsumentów sięgną 10 – 30 mld euro rocznie (w zależności od założeń dotyczących przyszłego rozwoju cen energii).

Wniosek poprawia konkurencyjność przedsiębiorstw w UE, zachęcając je do innowacji, oferując im korzyści związane z pierwszeństwem na rynku, zapewniając równe warunki działania z producentami z państw trzecich dzięki zwiększonemu nadzorowi rynku oraz pozwalając na zwiększenie marży zysku w stosunku do produktów efektywnych energetycznie, które mają wyższą cenę zakupu, lecz w całym cyklu życia przynoszą użytkownikom końcowym oszczędności netto.

Jeśli chodzi o koszty administracyjne związane z wnioskiem, szacuje się, że wymiana wszystkich etykiet na wszystkich produktach będzie kosztować sprzedawców w całej UE łącznie ok. 10 mln EUR w okresie dziesięciu lat. Szacowane koszty dla producentów mają wynieść 50 mln EUR w ciągu dziesięciu lat. Oznacza to, że koszt każdego sprzedanego produktu opatrzonego etykietą wzrośnie o 2 eurocenty. Koszty administracyjne rejestracji produktów szacuje się na 1,5 mln EUR rocznie dla całego sektora, czyli ok 0,5 eurocenta na każdy sprzedany produkt. Rzeczywiste koszty związane z wymogiem rejestracji produktów będą jednak mniejsze lub zerowe, gdyż producenci nie będą już zobowiązani do przechowywania dokumentacji technicznej do wglądu organów nadzoru rynku przez pięć lat od wyprodukowania ostatniego produktu.

¹² W szczególności do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93.

Producenci i sprzedawcy mogą przenieść te koszty na konsumentów, dla których zostaną one zrekompensowane z nawiązką dzięki oszczędzaniu energii przez bardziej wydajne produkty, zakupione za sprawą niniejszego rozporządzenia.

Wniosek jest dostosowany do potrzeb internetu, przewiduje bowiem utworzenie internetowej bazy danych produktów, która uprości, przyspieszy i udoskonali przekazywanie informacji o produktach między producentami, sprzedawcami detalicznymi, organami nadzoru rynku i konsumentem końcowym.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek zastępuje obecną dyrektywę w sprawie etykietowania energetycznego, w związku z tym szacuje się, że jego skutki i koszty administracyjne dla państw członkowskich będą umiarkowane, gdyż państwa mają już większość niezbędnych struktur i przepisów.

Inicjatywa ta nie wymaga dodatkowych zasobów budżetowych UE. Koszty utworzenia bazy produktów (1 500 000 EUR w 2016 r. i 150 000 EUR rocznych kosztów utrzymania w kolejnych latach) oraz koszty przeprowadzenia badań dotyczących zrozumiałości dla konsumentów etykiet dla poszczególnych grup produktów (300 000 EUR rocznie od 2017 r.) zostaną pokryte w drodze zmiany priorytetów w obecnym budżecie przeznaczonym na wdrażanie polityki w zakresie efektywności energetycznej produktów, które obejmuje pomoc techniczną lub badania do potrzeb oceny grup produktów, niezbędne do celów aktów delegowanych i jako wsparcie w procesie normalizacji. Budżet ten wchodzi w skład programu „Horyzont 2020” (części dotyczących wprowadzania na rynek i innowacji).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

5.1. Monitorowanie, ocena i sprawozdania

Kolejna ocena ram prawnych dotyczących etykietowania energetycznego przewidziana jest za 8 lat. Powinna ona opierać się na ocenie *ex post* przeprowadzonej w badaniach dotyczących poszczególnych grup produktów, które to badania będą poświęcone przeglądowi aktów delegowanych wydanych na podstawie obecnych ram. W ocenie tej należy odnieść się do skuteczności tych ram prawnych w zapewnianiu swobodnego przepływu towarów, a więc np. zbadać, czy państwa członkowskie powstrzymały się od proponowania krajowych przepisów dotyczących etykietowania energetycznego produktów. Ocena powinna także objąć kwestie zmniejszenia zużycia energii oraz inne istotne skutki dla środowiska związane z produktami, w szczególności w świetle przyspieszenia tempa przemian rynkowych poprzez zastosowanie nowej skali na etykietach. Takie aspekty jak intensyfikacja nadzoru rynku i ściślejsze przestrzeganie przepisów za sprawą wprowadzenia bazy danych produktów można ocenić na podstawie sprawozdań państw członkowskich z wyników nadzoru rynku. Sprawozdania te składane są na mocy rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku.

5.2. Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Wniosek przejmuje cele i główne zasady obecnej dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego. Jednocześnie w następujący sposób doprecyzowuje, wzmacnia i rozszerza zakres przepisów tej dyrektywy:

- aktualizuje etykietę i umożliwia zmianę skali;
- poprawia egzekwowanie przepisów;
- ustanawia bazę produktów objętych obowiązkiem etykietowania energetycznego;

- precyzuje obowiązki poszczególnych podmiotów;
- poprawia powiązanie między etykietowaniem energetycznym i normami pomiarowymi.

5.2.1. *Aktualizacja etykiety i umożliwienie zmiany skali*

Skala sukcesu etykietowania energetycznego, które zachęca do produkcji coraz bardziej efektywnych produktów, oznacza, że możliwości etykiety są bliskie wyczerpania. W przypadku wielu grup produktów większość modeli jest już w najwyższych klasach energetycznych, przez co trudno je rozróżnić. W 2010 r. dodano klasy efektywności energetycznej od A+ do A+++, jednak w niektórych grupach produktów wszystkie modele są już w tych nowych klasach, a do niższych klas nie należą żadne produkty. Konieczna jest systematyczna zmiana skali produktów i powrót do pierwotnej skali od A do G, która, według badań, jest najbardziej zrozumiała dla konsumentów. Mimo że obecna dyrektywa pozwala na ewentualną ponowną klasyfikację produktów w drodze konkretnych aktów delegowanych, niniejszy wniosek odpowiada na potrzebę znacznie bardziej systematycznej zmiany skali etykiet energetycznych. Ponadto we wniosku jasno ustala się obowiązki dostawców i sprzedawców w fazie zmiany skali i wymiany etykiet.

Komisja przeprowadzi przegląd istniejących etykiet w ciągu pięciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celu zmiany ich skali. W pierwszej kolejności Komisja zajmie się tymi grupami produktów, w których większość produktów na rynku należy do najwyższych klas. Sama zmiana skali odbędzie kilka lat po przeglądzie.

Zmiana etykiet wymaga okresu przejściowego, podczas którego w sklepach będą dostępne te same produkty ze starymi etykietami (sprzed zmiany skali) i z nowymi etykietami ze zmienioną skalą. Aby ograniczyć do minimum ryzyko dezorientacji konsumentów, obniżyć koszty przestrzegania przepisów i zapewnić maksymalną pewność prawa dla dostawców i sprzedawców, w projekcie rozporządzenia przewiduje się następujące podejście:

1. akt delegowany w sprawie etykiety ze zmienioną skalą zostanie opublikowany i wejdzie w życie 20 dni później (tak jak obecnie). Wymagania energetyczne zostaną określone w akcie delegowanym w taki sposób, że żaden produkt aktualnie znajdujący się w obrocie nie będzie kwalifikował się do najwyższych klas energetycznych. Ma to zachęcić do postępu technologicznego i do innowacji oraz umożliwić należne uznanie coraz bardziej efektywnych produktów. Akt delegowany będzie określał konkretną datę, od której „stare” etykiety będą musiały zostać zastąpione etykietami ze zmienioną skalą („data zastąpienia”).
2. Przez sześć miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, lecz przed upływem daty zastąpienia, oprócz obowiązującej etykiety dostawcy będą umieszczać w opakowaniu produktu etykietę ze zmienioną skalą.
3. Po dacie zastąpienia sprzedawcy będą musieli zamienić starą etykietę na nową na wszystkich produktach oferowanych w sklepach. Będą musieli zrobić to w ciągu tygodnia.
4. Dla produktów, które były już w sklepie przed rozpoczęciem 6-miesięcznego okresu przejściowego, sprzedawcy będą musieli uzyskać nowe etykiety od dostawców (dostawcy będą mogli także udostępnić je do pobrania ze swoich stron internetowych).
5. Państwa członkowskie będą zobowiązane do przeprowadzenia skierowanych do konsumentów kampanii informacyjnych na temat zmiany skali.

Podejście to ma w jak największym stopniu ograniczyć współwystępowanie starych i nowych etykiet na produktach tego samego rodzaju obecnych w sklepach. Dzięki temu zmiana skali będzie przeprowadzona w jak najbardziej praktyczny sposób, co z kolei zwiększy skuteczność

etykiety, oszczędzając energię i koszty dla konsumentów. Nie wymaga to znacznych zmian w stosunku do obecnego systemu, jeżeli chodzi o główny mechanizm dystrybucji etykiety, który już się sprawdził.

5.2.2. Lepsze egzekwowanie przestrzegania przepisów dzięki bazie produktów objętych obowiązkiem etykietowania energetycznego

Jeżeli chodzi o egzekwowanie przestrzegania przepisów, szacuje się, że na całym rynku są one łamane w 20 % przypadków, co prowadzi do utraty ok. 10 % możliwych oszczędności. Słabe egzekwowanie przepisów wynika (przynajmniej częściowo) z tego, że krajowe organy nadzoru rynku mają trudności z dostępem do dokumentacji technicznej w odpowiednim terminie. Problemy te są pogłębione przez niejasności wynikające ze stosowania różnych numerów do oznaczenia tych samych modeli w poszczególnych państwach członkowskich. Nowa baza danych do rejestracji produktów umożliwi organom nadzoru rynku dużo szybszy dostęp do potrzebnych informacji.

Ponadto w bazie danych produktów znajdują się aktualne informacje rynkowe i dane o efektywności energetycznej, co przyspieszy badania przygotowawcze i przeglądowe oraz następujący po nich proces stanowienia przepisów, skracając tym samym obecną długą procedurę przyjmowania aktów delegowanych.

Wydaje się, że w przypadku dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego potrzeba takiej bazy danych do rejestracji produktów jest szczególnie istotna, gdyż etykiety energetyczne dotyczą głównie urządzeń gospodarstwa domowego. W tej grupie produktów bardziej odczuwalny jest brak dostatecznego nadzoru rynku oraz występuje większa liczba modeli równoważnych.

Baza danych nie tylko eliminuje problemy obecnego systemu, ale w przyszłości mogłaby zostać także wykorzystana do nowych form rozprowadzania etykiet energetycznych wśród sprzedawców, skoro będą w niej dostępne etykiety energetyczne i etykiety ze zmienioną skalą. We wniosku zaktualizowano także określone w dyrektywie wymogi dotyczące dostarczania etykiet drogą elektroniczną, zobowiązując dostawców do udostępniania etykiet na stronach internetowych.

W stosunku do wymogów, które aktualnie obowiązują dostawców w zakresie informacji o produkcie, baza danych do rejestracji produktów wprowadza tylko jeden nowy obowiązek – rejestracji modelu produktu przez załadowanie informacji, których przekazywanie jest już obecnie wymagane na mocy różnych aktów delegowanych.

Koszty administracyjne rejestracji produktów szacuje się na 1,5 mln EUR rocznie dla całego sektora, czyli ok. 0,5 eurocenta na każdy sprzedany produkt. Rzeczywiste koszty będą jednak mniejsze lub zerowe, gdyż dostawcy nie będą już zobowiązani do przechowywania dokumentacji technicznej do wglądu organów nadzoru rynku przez pięć lat od wyprodukowania ostatniego produktu. Obecnie organy nadzoru rynku muszą zwracać się do dostawców z wnioskiem o udostępnienie takiej dokumentacji, a sprzedawcy muszą kontaktować się z dostawcami w celu uzyskania etykiet, jeżeli z jakichś powodów ich potrzebują. Dzięki bazie danych organy nadzoru rynku i sprzedawcy będą mieli w jednym miejscu dostęp odpowiednio do dokumentacji technicznej i do etykiet.

5.2.3. Doprecyzowanie obowiązków poszczególnych stron

Wniosek przegrupowuje odpowiednie obowiązki państw członkowskich, dostawców i sprzedawców, upraszczając je i nadając im bardziej konsekwentny charakter.

Zastąpienie dyrektywy rozporządzeniem oznacza mniejsze obciążenie administracyjne państw członkowskich (będą one jednak musiały usunąć z krajowych porządków prawnych przepisy

transponujące dyrektywę 2010/30/UE) i bezpośrednie obowiązywanie wymogów w stosunku do dostawców i sprzedawców, co zapewni pełną harmonizację w całej UE.

5.2.4. Poprawa powiązania między etykietowaniem energetycznym i normami pomiarowymi

Wniosek stanowi jasno, że w stosunku do produktu, który jest zgodny z normami pomiarowymi i obliczeniowymi określonymi w stosownej normie zharmonizowanej, obowiązuje domniemanie, iż jest on zgodny z odpowiednimi przepisami właściwego aktu delegowanego.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające ramy etykietowania efektywności energetycznej i uchylające dyrektywę
2010/30/UE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska jest zaangażowana w tworzenie unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu. Efektywność energetyczna, zasadniczy element ram polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej do roku 2030 r., to klucz do zmniejszenia zapotrzebowania na energię.
- (2) Etykietowanie efektywności energetycznej pozwala konsumentom świadomie wybierać produkty pod kątem zużycia energii, co sprzyja innowacjom.
- (3) Przeprowadzono ocenę skuteczności¹⁵ dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE¹⁶. Ocena ta wykazała, że konieczna jest aktualizacja ram etykietowania energetycznego, która zwiększy ich skuteczność.
- (4) Należy zastąpić dyrektywę 2010/30/UE rozporządzeniem o takim samym zakresie, zmieniając jednak i udoskonalając niektóre przepisy, aby doprecyzować i zaktualizować ich treść. Rozporządzenie jest odpowiednim instrumentem prawnym, wprowadza bowiem jasne i szczegółowe przepisy, które nie pozostawiają pola do rozbieżnej transpozycji przez państwa członkowskie, zapewniając tym samym wysoki stopień harmonizacji w całej Unii. Dzięki temu, że zharmonizowane ramy regulacyjne obowiązują na poziomie Unii zamiast na poziomie państw członkowskich, przedsiębiorcy ponoszą niższe koszty i mają równe warunki działania. Harmonizacja w Unii zapewnia swobodę przepływu towarów na całym jednolitym rynku.

¹³ Dz.U. C [...], [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. C [...], [...], s. [...].

¹⁵ COM(2015) 143.

¹⁶ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

- (5) Zmniejszenie zapotrzebowania na energię uznano za jeden z głównych elementów europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego¹⁷. W Strategii ramowej na rzecz unii energetycznej¹⁸ po raz kolejny podkreślono zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim” oraz konieczność pełnego wdrożenia obowiązującego prawa energetycznego UE. W określonym w tej strategii planie działania przewidziano, że w 2015 r. odbędzie się przegląd ram dotyczących efektywności energetycznej produktów. Niniejsze rozporządzenie udoskonali ramy prawne etykietowania energetycznego i zasady ich egzekwowania.
- (7) Za sprawą bardziej świadomych wyborów konsumentów poprawa efektywności produktów związanych z energią przynosi korzyści całej gospodarce Unii i napędza innowacje. Przyczyni się to także do osiągnięcia celów Unii w zakresie efektywności energetycznej na lata 2020 i 2030. Poprawa efektywności przyniesie również oszczędności dla konsumentów.
- (8) W konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 23 i 24 października 2014 r. ustalono orientacyjny cel na poziomie Unii, polegający na poprawie efektywności energetycznej do 2030 r. o co najmniej 27 % w stosunku do prognozowanego przyszłego zużycia energii. Cel ten zostanie poddany przeglądowi do 2020 r. z myślą o podniesieniu poziomu na szczeblu Unii do 30 %. W konkluzjach ustalono także wiążący unijny cel wewnętrznej redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. w stosunku do 1990 r., w tym zmniejszenie emisji w sektorach nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji o 30 %.
- (9) Podawanie rzetelnych, stosownych i porównywalnych informacji o zużyciu energii przez produkty związane z energią ułatwia konsumentom wybieranie produktów, które zużywają mniej energii oraz innych istotnych zasobów w trakcie używania. Zestandaryzowana obowiązkowa etykieta jest skutecznym środkiem udzielania potencjalnym klientom porównywalnych informacji o zużyciu energii przez produkty związane z energią. Powinna ona być uzupełniona kartą informacyjną produktu. Etykieta powinna być łatwo rozpoznawalna, prosta i zwięzła. W tym celu należy zachować obecną skalę kolorystyczną od ciemnej zieleni do czerwieni jako podstawę informowania klientów o efektywności energetycznej danego produktu. Najskuteczniejsza z punktu widzenia konsumentów okazała się klasyfikacja z wykorzystaniem liter od A do G. W sytuacjach, w których ze względu na przepisy dotyczące ekoprojektu na podstawie dyrektywy 2009/125/WE nie można już wytwarzać produktów objętych klasą F lub G, nie należy podawać tych klas na etykiecie. W wyjątkowych przypadkach powinno to dotyczyć także klas D i E, chociaż taka sytuacja prawdopodobnie nie będzie miała miejsca, gdyż po tym, jak większość modeli produktu znajdzie się w dwóch najwyższych klasach, nastąpi zmiana skali etykiety.
- (10) Postęp technologii cyfrowej umożliwia wykorzystanie alternatywnych sposobów doręczania i umieszczania etykiet w postaci elektronicznej, np. w internecie, ale także na elektronicznych wyświetlaczach w sklepach. Aby móc skorzystać z tych technologii, w niniejszym rozporządzeniu należy zezwolić na stosowanie elektronicznych etykiet jako zamienników fizycznych etykiet energetycznych lub ich uzupełnienie. Jeżeli nie ma możliwości umieszczenia etykiety energetycznej, na przykład w przypadku pewnych form sprzedaży na odległość lub w reklamach i w

¹⁷ COM/2014/330.

¹⁸ COM(2015) 80 final.

technicznych materiałach promocyjnych, potencjalnym klientom należy podać przynajmniej klasę energetyczną produktu.

- (11) Producenci zareagowali na wprowadzenie etykiety energetycznej, wytwarzając coraz bardziej efektywne produkty. Te zmiany technologiczne doprowadziły do tego, że produkty plasują się głównie w najwyższych klasach etykiety energetycznej. Aby klienci mogli odpowiednio porównać produkty, konieczne może być wprowadzenie kolejnego zróżnicowania produktów, co będzie wiązało się z potrzebą zmiany skali etykiet. Jeżeli chodzi o częstotliwość takich zmian, odpowiedni byłby okres dziesięcioletni, aby unikać nadmiernego obciążenia producentów. W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono zatem szczegółowe przepisy dotyczące zmiany skali, aby zapewnić dostawcom i sprzedawcom jak największą pewność prawa. Po zmianie skali najwyższe klasy powinny być puste, aby zachęcić do postępu technologicznego i umożliwić prace nad bardziej efektywnymi produktami oraz ich uznawanie. Po zmianie etykiety należy wymienić wszystkie etykiety energetyczne w przeciągu krótkiego czasu, aby uniknąć dezorientowania klientów.
- (12) Przez pewien czas dostawcy będą zobowiązani do dostarczania sprzedawcom zarówno starej etykiety, jak i etykiety ze zmienioną skalą. Wymiana etykiet umieszczonych na produktach będących w sprzedaży, w tym w internecie, na etykiety ze zmienioną skalą, powinna odbyć się jak najszybciej po dacie zastąpienia określonej w akcie delegowanym dotyczącym etykiety ze zmienioną skalą. Przed datą zastąpienia sprzedawcy nie powinni zamieszczać na produktach etykiet ze zmienioną skalą.
- (13) Należy jasno i proporcjonalnie podzielić obowiązki odpowiadające roli poszczególnych podmiotów w procesie dostawy i dystrybucji. Podmioty gospodarcze powinny odpowiadać za wypełnianie obowiązków związanych z ich rolą w łańcuchu dystrybucji i wprowadzać odpowiednie środki w celu zapewnienia, by do obrotu wprowadzane były wyłącznie produkty zgodne z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi wydanymi na jego podstawie.
- (14) Aby utrzymać zaufanie klientów do etykiety energetycznej, należy zakazać stosowania w odniesieniu do produktów związanych z energią innych etykiet naśladujących etykietę energetyczną. Należy też zabronić stosowania dodatkowych etykiet, znaków, symboli lub napisów, które mogą wprowadzać klientów w błąd lub dezorientować ich w kwestii zużycia energii.
- (15) Aby zagwarantować pewność prawa, należy sprecyzować, że przepisy dotyczące nadzoru rynku Unii i kontroli nad produktami wchodzącymi na rynek Unii przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008¹⁹ mają zastosowanie do produktów związanych z energią. Ze względu na zasadę swobodnego przepływu towarów niezbędna jest skuteczna współpraca organów nadzoru rynku w państwach członkowskich. Taką współpracę w dziedzinie efektywności energetycznej powinno wzmacniać wsparcie Komisji.
- (16) Aby ułatwić monitorowanie przestrzegania przepisów i dostarczyć aktualnych danych rynkowych do celów wprowadzania zmian do przepisów dotyczących etykiet i kart informacyjnych poszczególnych produktów, dostawcy powinni wprowadzać w formie elektronicznej informacje na temat zgodności produktów z przepisami do bazy danych utworzonej przez Komisję. Informacje te powinny być publicznie dostępne, aby mogli się z nimi zapoznać klienci oraz by umożliwić alternatywne sposoby dostarczania

¹⁹

Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

etykiet do sprzedawców. Organy nadzoru rynku powinny mieć dostęp do informacji w bazie danych.

- (17) Sankcje za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i aktów delegowanych przyjętych na jego podstawie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (18) Państwa członkowskie powinny być w stanie tworzyć zachęty do stosowania produktów efektywnych energetycznie, aby promować efektywność energetyczną, sprzyjać łagodzeniu zmiany klimatu i ochronie środowiska. Państwa członkowskie mogą swobodnie decydować o charakterze takich zachęt. Powinny one być zgodne z unijnymi zasadami pomocy państwa i nie mogą stanowić nieuzasadnionych barier na rynku. Niniejsze rozporządzenie nie przesądza o wyniku żadnego postępowania w sprawie pomocy państwa, które może zostać w przyszłości wszczęte w sprawie takich zachęt zgodnie z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (19) Zużycie energii i inne parametry produktów objętych wymogami dotyczącymi poszczególnych produktów na gruncie niniejszego rozporządzenia powinny być mierzone przy użyciu wiarygodnych, dokładnych i odtwarzalnych metod, uwzględniających ogólnie uznane metody pomiarowe i obliczeniowe zgodne z aktualnym stanem nauki. Obowiązywanie norm zharmonizowanych na poziomie Unii służy funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Jeżeli w chwili rozpoczęcia stosowania wymogów dotyczących danego produktu nie będzie jeszcze opublikowanych norm, Komisja powinna opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przejściowe metody pomiarowe i obliczeniowe mające zastosowanie do tych wymogów. Po opublikowaniu odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodność z taką normą powinna pociągać za sobą domniemanie zgodności z metodami pomiarowymi mającymi zastosowanie do wymogów dotyczących danego produktu przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (20) Komisja powinna opracować plan prac w zakresie zmiany etykiet poszczególnych produktów wraz z orientacyjnym wykazem kolejnych produktów związanych z energią, dla których można ustanowić etykiety energetyczne. Plan prac powinien być wdrażany po przeprowadzeniu analizy technicznej, środowiskowej i ekonomicznej danej grupy produktów. W analizie należy poruszyć także kwestię informacji dodatkowych, w tym możliwości i koszty udzielania konsumentom informacji o wydajności produktu związanego z energią, takich jak zużycie energii w wartościach bezwzględnych, trwałość lub ekologiczność, zgodnie z celem sprzyjania gospodarce o obiegu zamkniętym. Takie informacje dodatkowe powinny poprawiać zrozumiałość i skuteczność etykiety z perspektywy konsumentów i nie powinny mieć dla nich żadnych niekorzystnych skutków.
- (21) W celu ustanowienia etykiet i kart informacyjnych poszczególnych produktów oraz określenia szczegółów operacyjnych dotyczących bazy danych produktów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów i z Forum Konsultacyjnym.
- (22) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektywy 2010/30/UE.
- (23) Należy zatem uchylić dyrektywę 2010/30/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ramy podawania, w formie etykietowania oraz standardowych informacji o produkcji, informacji o zużyciu energii oraz innych zasobów podczas używania produktów związanych z energią oraz podawania informacji dodatkowych o produktach związanych z energią, aby umożliwić klientom wybieranie bardziej efektywnych produktów.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
 - (a) produktów używanych;
 - (b) środków transportu osób i towarów innych niż środki napędzane silnikiem stacjonarnym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „klient” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która kupuje lub wynajmuje produkt objęty niniejszym rozporządzeniem na własny użytek, nawet jeżeli czyni to w celach wykraczających poza jej działalność handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;
- 2) „wprowadzenie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie produktu na rynku Unii;
- 3) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie produktu do dystrybucji lub używania na rynku Unii w ramach działalności komercyjnej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 4) „oddanie do użytku” oznacza pierwsze w Unii użycie produktu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 5) „dostawca” oznacza producenta w Unii, upoważnionego przedstawiciela producenta, który nie ma siedziby w Unii lub importera, który wprowadza produkty objęte niniejszym rozporządzeniem do obrotu w Unii;
- 6) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt związany z energią lub zleca projektowanie lub produkcję produktu związanego z energią, oraz prowadzi obrót tym produktem pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
- 7) „upoważniony przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną z miejscem zamieszkania lub siedzibą w Unii, która otrzymała pisemne pełnomocnictwo od producenta do działania w jego imieniu w zakresie określonych zadań;
- 8) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną z miejscem zamieszkania lub siedzibą w Unii, która wprowadza do obrotu w Unii produkt związany z energią z państwa trzeciego;
- 9) „sprzedawca” oznacza sprzedawcę detalicznego lub inną osobę, która sprzedaje, wynajmuje, oferuje w sprzedaży ratalnej lub wystawia na sprzedaż produkty klientom;

- 10) „sprzedaż na odległość” oznacza sprzedaż, najem lub oferowanie w sprzedaży ratalnej przez zamówienie pocztowe, w katalogu, przez internet, przy użyciu telemarketingu lub jakiejkolwiek innej metody, która powoduje, że potencjalny użytkownik końcowy nie może oczekiwać, że zobaczy produkt na wystawie;
- 11) „produkt związany z energią” oznacza towar, system lub usługę mający(-ą) wpływ na zużycie energii podczas używania, który(-a) jest wprowadzany(-a) do obrotu i oddawany(-a) do użytku w Unii, łącznie z częściami, które mają zostać wbudowane do produktów związanych z energią wprowadzanych do obrotu i oddawanych do użytku;
- 12) „norma zharmonizowana” oznacza normę europejską zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012²⁰;
- 13) „etykieta” oznacza diagram graficzny zawierający klasyfikację z wykorzystaniem liter od A do G w siedmiu różnych kolorach od ciemnej zieleni do czerwieni w celu wskazania zużycia energii;
- 14) „model” oznacza wersję produktu, w której wszystkie elementy mają te same właściwości techniczne istotne w kontekście etykiety i karty informacyjnej produktu oraz mają ten sam identyfikator modelu;
- 15) „identyfikator modelu” oznacza kod, zwykle alfanumeryczny, który odróżnia dany model produktu od innych modeli objętych tym samym znakiem towarowym lub nazwą dostawcy;
- 16) „model równoważny” oznacza model wprowadzony do obrotu przez tego samego dostawcę i z taką samą etykietą oraz informacją o produkcie co inny model, lecz z innym identyfikatorem modelu;
- 17) „karta informacyjna produktu” oznacza standardową tabelę informacyjną dotyczącą produktu;
- 18) „zmiana skali” oznacza cykliczne zaostwienie kryteriów klasy energetycznej na etykiecie określonego produktu, które może skutkować skreśleniem pewnych klas energetycznych z istniejących etykiet;
- 19) „etykieta ze zmienioną skalą” oznacza etykietę określonego produktu, która została poddana zmianie skali;
- 20) „informacje dodatkowe” oznaczają informacje o parametrach funkcjonalnych i ekologicznych produktu związanego z energią, takich jak zużycie energii w wartościach bezwzględnych lub trwałość; informacje te są oparte na danych, które mogą zostać zmierzone przez organy nadzoru rynku, są jednoznaczne i nie mają istotnego niekorzystnego wpływu na zrozumiałość i skuteczność całej etykiety z perspektywy konsumentów.

Artykuł 3

Obowiązki dostawców i sprzedawców

1. Dostawcy wypełniają następujące obowiązki:

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

- a) zapewniają, by produkty wprowadzane do obrotu były nieodpłatnie opatrzone rzetelnymi etykietami i kartami informacyjnymi produktu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i ze stosownymi aktami delegowanymi;
 - b) szybko i nieodpłatnie dostarczają etykiety na prośbę sprzedawców;
 - c) zapewniają rzetelność dostarczanych etykiet i kart informacyjnych produktu oraz sporządzają dokumentację techniczną, która wystarcza do przeprowadzenia oceny tej rzetelności;
 - d) przed wprowadzeniem modelu produktu do obrotu wprowadzają do bazy danych produktów, którą ustanowiono zgodnie z art. 8, informacje wymienione w załączniku I.
2. Sprzedawcy wypełniają następujące obowiązki:
- a) umieszczają w widoczny sposób dostarczoną przez dostawcę lub w inny sposób udostępnioną etykietę produktu objętego aktem delegowanym;
 - b) jeżeli nie mają etykiety ani etykiety ze zmienioną skalą:
 - (i) proszą dostawcę o etykietę lub etykietę ze zmienioną skalą;
 - (ii) drukują etykietę z bazy danych produktów utworzonej zgodnie z art. 8, o ile taka funkcja jest dostępna w przypadku danego produktu; lub
 - (iii) drukują etykietę lub etykietę ze zmienioną skalą ze strony internetowej dostawcy, o ile taka funkcja jest dostępna w przypadku danego produktu;
 - (c) udostępniają klientom kartę informacyjną produktu.
3. Dostawcy i sprzedawcy wypełniają następujące obowiązki:
- a) podają klasę efektywności energetycznej produktu w każdej reklamie lub technicznym materiale promocyjnym danego modelu produktu zgodnie ze stosownym aktem delegowanym;
 - b) współpracują z organami nadzoru rynku i podejmują niezwłoczne działania w celu naprawienia każdego przypadku niezgodności z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w aktach delegowanych wydanych na jego podstawie, z własnej inicjatywy lub na żądanie organów nadzoru rynku;
 - c) nie opatrują produktów objętych niniejszym rozporządzeniem innymi etykietami, znakami, symbolami ani napisami niezgodnymi z wymogami niniejszego rozporządzenia i stosownych aktów delegowanych wydanych na jego podstawie ani nie umieszczają na tych produktach takich etykiet, znaków, symboli ani napisów, jeżeli mogłoby to wprowadzić w błąd lub zdezorientować klientów w odniesieniu do zużycia energii lub innych zasobów podczas używania produktu;
 - d) nie dostarczają dla produktów objętych niniejszym rozporządzeniem etykiet naśladujących etykietę zgodną z definicją z niniejszego rozporządzenia ani nie umieszczają na tych produktach takich etykiet.

Artykuł 4

Obowiązki państw członkowskich

1. Państwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku na swoich terytoriach produktów związanych z

energiją, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem i stosownymi aktami delegowanymi wydanymi na jego podstawie.

2. Państwa członkowskie wprowadzają wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, by dostawcy i sprzedawcy wypełniali obowiązki i wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i w aktach delegowanych wydanych na jego podstawie.
3. Jeżeli państwa członkowskie przewidują zachęty dotyczące produktu związanego z energią objętego niniejszym rozporządzeniem i określonego w akcie delegowanym, zachęty te dotyczą najwyższej klasy efektywności energetycznej określonej we właściwym akcie delegowanym.
4. Państwa członkowskie zapewniają, by wprowadzeniu etykiet, w tym etykiet ze zmienioną skalą, oraz kart informacyjnych produktu towarzyszyły kampanie informacyjne o charakterze edukacyjnym i promocyjnym służące promocji efektywności energetycznej i bardziej odpowiedzialnemu zużyciu energii przez klientów, w stosownych przypadkach we współpracy ze sprzedawcami.
5. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i mechanizmów egzekwowania mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie zgłaszają te przepisy Komisji do daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia oraz zgłaszają wszelkie późniejsze zmiany tych przepisów.

Artykuł 5

Nadzór rynku Unii i kontrola produktów związanych z energią wchodzących do obrotu w Unii

1. Art. 16 – 29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 stosuje się do produktów związanych z energią objętych niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi wydanymi na jego podstawie.
2. Komisja wspiera współpracę i wymianę informacji o nadzorze rynku w zakresie etykietowania energetycznego produktów między organami krajowymi państw członkowskich odpowiedzialnymi za nadzór rynku lub za kontrole granic zewnętrznych oraz między takimi organami i Komisją.

Artykuł 6

Unijna procedura środków ochronnych

1. Jeżeli organy nadzoru rynku jednego z państw członkowskich mają dostateczne powody, by twierdzić, że dany produkt związany z energią objęty aktem delegowanym wydanym na podstawie niniejszego rozporządzenia stanowi ryzyko dla aspektów ochrony interesu publicznego objętych niniejszym rozporządzeniem, organy te przeprowadzają ocenę tego produktu związanego z energią, uwzględniając wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu oraz w stosownych aktach delegowanych wydanych na jego podstawie. W razie potrzeby dostawca współpracuje w tym celu z organami nadzoru rynku.
2. Jeżeli w wyniku tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że produkt związany z energią nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w stosownych aktach delegowanych wydanych na jego podstawie, niezwłocznie

zobowiązują dostawcę do podjęcia wszelkich odpowiednich działań naprawczych, aby dostosować produkt związany z energią do tych wymogów, wycofać produkt związany z energią z rynku lub wycofać go od użytkowników w rozsądnym terminie według uznania tych organów, współmiernym do rodzaju ryzyka. Art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 stosuje się do środków, o których mowa w niniejszym ustępie.

3. Jeżeli organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się do terytorium ich kraju, informują Komisję i inne państwa członkowskie o wynikach oceny i o działaniach, do których zobowiązały dostawcę.
4. Dostawca zapewnia, by wszystkie odpowiednie działania naprawcze zostały podjęte w stosunku do wszystkich przedmiotowych produktów związanych z energią udostępnionych przez niego na rynku Unii.
5. Jeżeli dostawca nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 2, organy nadzoru rynku przyjmują wszystkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania produktu związanego z energią na swoim rynku krajowym, wycofania produktu związanego z energią z tego rynku lub wycofania go od użytkowników. Organy nadzoru rynku niezwłocznie informują Komisję i inne państwa członkowskie o tych środkach.
6. Informacje, o których mowa w ust. 5, obejmują wszystkie dostępne szczegóły, w szczególności dane niezbędne do identyfikacji produktu związanego z energią, pochodzenie produktu związanego z energią, rodzaj domniemanej niezgodności oraz związane z nią ryzyko, rodzaj i okres obowiązywania przyjętych środków krajowych oraz argumenty przedstawione przez dostawcę. W szczególności organy nadzoru rynku zaznaczają, czy niezgodność jest spowodowana niespełnieniem przez produkt związany z energią wymogów związanych z aspektami ochrony interesu publicznego określonymi w niniejszym rozporządzeniu czy też brakami w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 9 wprowadzającym domniemanie zgodności.
7. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie wszczynające procedurę niezwłocznie informują Komisję i inne państwa członkowskie o jakichkolwiek przyjętych środkach, przekazują wszelkie dodatkowe informacje, którymi dysponują w związku z niezgodnością przedmiotowego produktu związanego z energią oraz zgłaszają zastrzeżenia, jeżeli nie zgadzają się ze zgłoszonym środkiem krajowym.
8. Jeżeli w ciągu 60 dni od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 5, państwa członkowskie ani Komisja nie zgłoszą żadnych zastrzeżeń do środka tymczasowego przyjętego przez państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.
9. Państwa członkowskie zapewniają, by odpowiednie środki ograniczające, takie jak wycofanie produktu związanego z energią z ich rynku, zostały niezwłocznie wprowadzone w stosunku do przedmiotowego produktu związanego z energią.
10. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w ust. 4 i 5 zostaną zgłoszone zastrzeżenia do środka przyjętego przez państwo członkowskie lub Komisja uzna, że środek krajowy jest sprzeczny z prawem Unii, Komisja niezwłocznie podejmuje konsultacje z państwami członkowskimi i z dostawcą oraz przeprowadza ocenę środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja podejmuje decyzję, czy środek krajowy jest uzasadniony.
11. Decyzja Komisji jest skierowana do wszystkich państw członkowskich i zostaje niezwłocznie przekazana wszystkim tym państwom oraz dostawcy.

12. Jeżeli środek krajowy został uznany za uzasadniony, wszystkie państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, by niezgodny z wymogami produkt związany z energią został wycofany z ich rynków oraz odpowiednio informują Komisję o tych środkach. Jeżeli środek krajowy został uznany za nieuzasadniony, państwo członkowskie, którego to dotyczy, cofa go.
13. Jeżeli środek krajowy został uznany za uzasadniony, a niezgodność produktu związanego z energią jest spowodowana brakami w normach zharmonizowanych, o których mowa w ust. 6, Komisja stosuje procedurę określoną w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

Artykuł 7

Etykiety i zmiana skali

1. W drodze aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 12 i 13 Komisja może wprowadzać etykiety lub zmieniać skalę istniejących etykiet.
2. Jeżeli w danej grupie produktów nie dopuszcza się już wprowadzania do obrotu żadnych modeli należących do klas energetycznych D, E, F lub G ze względu na środek wykonawczy przyjęty na podstawie dyrektywy 2009/125/WE, na etykiecie nie podaje się już tej klasy lub klas.
3. Komisja zapewnia, aby w momencie wprowadzenia etykiety lub zmiany skali etykiety wymogi były ustalone w taki sposób, by nie można było spodziewać się, że jakiegokolwiek produkt znajdzie się w klasie energetycznej A lub B w chwili wprowadzenia etykiety oraz by przewidywany okres, w którym większość modeli znajdzie się w tych klasach, wynosił co najmniej dziesięć lat.
4. Etykiety podlegają okresowej zmianie skali.
5. Jeżeli etykieta podlega zmianie skali:
 - a) dostawcy dostarczają sprzedawcom zarówno obecne etykiety, jak i etykiety ze zmienioną skalą przez okres sześciu miesięcy przed datą określoną w lit. b);
 - b) sprzedawcy zastępują istniejące etykiety na produktach będących w sprzedaży, w tym w internecie, etykietami ze zmienioną skalą w ciągu tygodnia od daty określonej w tym celu w odpowiednim akcie delegowanym. Przed tą datą sprzedawcy nie zamieszczają na produktach etykiet ze zmienioną skalą.
6. Etykiety wprowadzone aktami delegowanymi przyjętymi zgodnie z art. 10 dyrektywy 2010/30/UE przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia uznaje się za etykiety do celów niniejszego rozporządzenia. Komisja przeprowadza przegląd tych etykiet w ciągu pięciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w celu zmiany ich skali.

Artykuł 8

Baza danych produktów

Komisja ustanawia i prowadzi bazę danych produktów zawierającą informacje, o których mowa w załączniku I. Informacje wymienione w załączniku I pkt 1 są publicznie dostępne.

Artykuł 9

Normy zharmonizowane

Po przyjęciu na podstawie niniejszego rozporządzenia aktu delegowanego określającego szczegółowe wymogi przyjęte zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia Komisja, zgodnie

z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012²¹, publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych, które spełniają stosowne wymagania pomiarowe i obliczeniowe określone w akcie delegowanym.

Jeżeli w czasie oceny zgodności produktu stosowane są takie normy zharmonizowane, produkt uznaje się za zgodny ze stosownymi wymogami pomiarowymi i obliczeniowymi określonymi w akcie delegowanym.

Artykuł 10 **Konsultacje**

Działając na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja zapewnia w odniesieniu do każdego aktu delegowanego wyważony udział przedstawicieli państw członkowskich i stron zainteresowanych daną grupą produktów, takich jak przedstawiciele branż przemysłowych, w tym MŚP i rzemieślników, związki zawodowe, handlowcy, sprzedawcy detaliczni, importerzy, organizacje ochrony środowiska naturalnego i organizacje konsumenckie. W tym celu Komisja ustanawia Forum Konsultacyjne, w którym spotykają się te strony. Forum to może być połączone z Forum Konsultacyjnym ds. Ekoprojektu, o którym mowa w art. 18 dyrektywy 2009/125/WE.

O ile jest to stosowne przed przyjęciem aktów delegowanych, Komisja testuje z udziałem konsumentów projekt i treść etykiet dla określonych grup konsumentów, aby upewnić się, że etykiety są dla nich zrozumiałe.

Artykuł 11 **Plan prac**

Po zasięgnięciu opinii Forum Konsultacyjnego, o którym mowa w art. 10, Komisja sporządza plan prac i podaje go do publicznej wiadomości. W planie prac określa się orientacyjny wykaz grup produktów, w stosunku do których należy w pierwszej kolejności wydać akty delegowane. W planie prac ustala się także plany przeglądu i zmiany skali etykiet produktów lub grup produktów. Komisja może okresowo zmieniać plan prac po zasięgnięciu opinii Forum Konsultacyjnego. Plan prac może być połączony z planem prac wymagany w art. 16 dyrektywy 2009/125/WE.

Artykuł 12 **Akty delegowane**

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących etykiet określonych grup produktów związanych z energią („określonych grup produktów”) zgodnie z art. 13.
2. W aktach delegowanych określa się grupy produktów spełniające następujące kryteria:
 - a) zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi oraz przy uwzględnieniu ilości wprowadzanych do obrotu w Unii grupa produktów ma znaczący potencjał, jeżeli chodzi o oszczędności energii oraz, w stosownych przypadkach, innych zasobów;

²¹ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

- b) grupy produktów o równoważnych funkcjach znacznie się różnią pod względem poziomu wydajności;
 - c) nie występują istotne niekorzystne skutki w zakresie przystępności cenowej i kosztów cyklu życia grupy produktów.
3. W aktach delegowanych dotyczących określonych grup produktów określa się w szczególności:
- a) definicję określonych grup produktów, których dotyczy akt delegowany, objętych definicją „produktu związanego z energią” zawartą w art. 2 pkt 11;
 - b) projekt i treść etykiety, w tym skalę od A do G pokazującą zużycie energii; projekt etykiety ma miarę możliwości jednolite właściwości we wszystkich grupach produktów, a w każdym przypadku etykieta jest jasna i czytelna;
 - c) w stosownych przypadkach zużycie innych zasobów oraz informacje dodatkowe dotyczące produktów związanych z energią; w takich przypadkach na etykiecie wyróżnia się informacje o efektywności energetycznej;
 - d) sposoby umieszczenia etykiety, takie jak dołączenie do produktu, wydrukowanie na opakowaniu, dostarczenie w formacie elektronicznym lub wyświetlenie na stronie internetowej;
 - e) w stosownych przypadkach elektroniczne sposoby etykietowania produktów;
 - f) sposób dostarczania etykiety oraz informacji technicznej w przypadku sprzedaży na odległość;
 - g) treść oraz, w stosownych przypadkach, format i inne szczegóły dotyczące dokumentacji technicznej i karty informacyjnej produktu;
 - h) przepis, zgodnie z którym przy weryfikacji zgodności z wymogami stosuje się tylko dopuszczalne odchylenia na potrzeby weryfikacji określone w danym akcie delegowanym lub w aktach delegowanych;
 - i) obowiązki dostawców i sprzedawców w odniesieniu do bazy danych produktów;
 - j) konkretne odniesienie do klasy energetycznej, które należy podawać w reklamach i w technicznych materiałach promocyjnych, w tym wymóg podawania tego odniesienia w czytelnej i widocznej formie;
 - k) procedury oceny zgodności oraz metody pomiarowe i obliczeniowe, które należy stosować do ustalenia informacji zawartych na etykiecie i w karcie informacyjnej produktu;
 - l) czy w przypadku większych urządzeń do osiągnięcia danej klasy energetycznej wymagany jest wyższy poziom efektywności energetycznej;
 - m) format dodatkowych odniesień podawanych na etykiecie, przy pomocy których klienci mogą uzyskać drogą elektroniczną dostęp do bardziej szczegółowych informacji o wydajności produktu zawartych w karcie informacyjnej produktu;
 - n) czy i w jaki sposób klasa energetycznej opisująca zużycie energii przez produkt w czasie jego używania powinna być podana na inteligentnym liczniku lub na interaktywnym wyświetlaczu produktu;
 - o) datę przeprowadzenia oceny i ewentualnej zmiany aktu delegowanego.

Jeżeli chodzi o treść etykiety, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), stopnie od A do G w klasyfikacji odpowiadają znacznym oszczędnościom energii i kosztów z punktu widzenia klienta.

Jeżeli chodzi o format odniesień, o których mowa w w akapicie pierwszym lit. m), odniesienia te mogą mieć postać adresów stron internetowych, fotokodów (QR), linku na etykietach elektronicznych lub inną postać odpowiednio dostosowaną do potrzeb konsumenta.

Wprowadzenie etykiety dla produktu objętego aktem delegowanym nie może mieć znaczącego niekorzystnego wpływu na funkcjonalność produktu z punktu widzenia użytkownika.

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie szczegółów technicznych dotyczących bazy danych produktów, w tym obowiązków dostawców i sprzedawców zgodnie z art. 13.

Artykuł 13

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 i 12, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 i 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w niniejszym rozporządzeniu. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 i 12 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 14

Ocena

Nie później niż osiem lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja ocenia jego stosowanie i przekazuje sprawozdanie z tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu tym ocenia się, na ile skutecznie niniejsze rozporządzenie pozwala klientom na wybieranie bardziej efektywnych produktów, biorąc pod uwagę wpływ rozporządzenia na przedsiębiorstwa.

Artykuł 15

Uchylenie

Dyrektywa 2010/30/UE traci moc od dnia 1 stycznia 2017 r.

Odesłania do dyrektywy 2010/30/UE odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 3 ust. 1 lit. d) stosuje się jednak od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy etykietowania efektywności energetycznej i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²²

Tytuł 32 – Energia

32 04 „Horyzont 2020” – badania naukowe i innowacja w zakresie energii

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

unia energetyczna

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy

sprzysiężanie zmniejszeniu zapotrzebowania na energię.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

ABB 2: badania naukowe i innowacja w zakresie energii

²²

ABM: activity-based management: zarządzanie kosztami działań; ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Oczekiwany wynikiem niniejszej inicjatywy jest udoskonalenie ram etykietowania efektywności energetycznej w Unii, które obecnie nie są optymalne pod względem skuteczności z punktu widzenia konsumentów, poziomu ambicji i przestrzegania ich w praktyce.

Niniejszy wniosek wzmocni ochronę konsumentów i innych użytkowników produktów związanych z energią dzięki skuteczniejszym etykiетom energetycznym i skuteczniejszemu egzekwowaniu przepisów.

Wniosek będzie miał wpływ na podmioty gospodarcze, które będą musiały nadal dostarczać i zamieszczać etykiety energetyczne oraz podawać informacje do celów nadzoru rynku, choć informacje te będą przekazywane innymi kanałami.

Wniosek będzie miał wpływ na organy krajowe, które będą dysponować lepszymi narzędziami do prowadzenia działań w ramach nadzoru rynku.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Odsetek produktów z klasą A i B na etykiecie energetycznej

Odsetek produktów niezgodnych z wymogami wykrytych podczas działań w ramach nadzoru rynku

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Ogólnym celem niniejszej inicjatywy jest zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego przez swobodny przepływ towarów, który gwarantuje wysoki poziom ochrony środowiska i konsumentów.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Ograniczenie niekorzystnego wpływu produktów na środowisko, w szczególności w zakresie zużycia energii, nie może być w dostatecznym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, gdyż prowadziłoby to do rozbieżnych przepisów i procedur krajowych (przy podobnych celach), co powodowałyby nieuzasadnione koszty dla przedsiębiorstw (i w ostatecznym rozrachunku dla konsumentów) i stanowiłoby przeszkodę w swobodnym przepływie towarów w UE. Tylko w ramach zharmonizowanych przepisów UE dotyczących etykietowania energetycznego oraz przy użyciu odpowiednich pomiarów i badań można zapewnić, aby ten sam model produktu miał tę samą klasę energetyczną w całej UE.

Przy braku przepisów UE prawdopodobnie państwa członkowskie wprowadziłyby etykiety energetyczne dla niektórych grup produktów ze względu na ochronę konsumentów i oszczędność energii. Działanie na poziomie UE jest jedynym sposobem zapewnienia takich samych etykiet produktów wprowadzanych do obrotu we wszystkich państwach członkowskich, co zagwarantuje funkcjonowanie rynku wewnętrznego na podstawie art. 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

UE wprowadziła już jednolity rynek etykiet energetycznych, jednak niezbędna jest ich aktualizacja, gdyż ze względu na postęp technologiczny wiele modeli znajduje się w najwyższych klasach, przez co konsumenci nie mogą ich rozróżnić. Problem ten miała rozwiązać zmiana dyrektywy w sprawie etykietowania energetycznego w

2010 r., w ramach której do skali A–G dodano klasy A+, A++ i A+++. Okazało się jednak, że klasy te mają mniejszą skuteczność z punktu widzenia konsumentów niż pierwotna skala A–G. W niniejszym wniosku proponuje się zatem powrót do etykiet ze skalą A–G oraz cykliczną zmianę skali etykiet.

Organy nadzoru rynku sprawdzają przestrzeganie wymogów dotyczących etykiet energetycznych. Nadal jednak wymogi te nie są w pełni przestrzegane, co prowadzi do utraty ok. 10 % możliwych oszczędności energii (oraz oszczędności kosztów dla konsumentów). Wniosek Komisji dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie nadzoru rynku (COM(2013)75) miał odnieść się do tego rodzaju wyzwań w obszarze prawodawstwa harmonizacyjnego UE dotyczącego produktów. Organy nadzoru rynku zajmujące się etykietowaniem energetycznym napotykają jednak problemy, których nie rozwiązał powyższy wniosek: dostęp do dokumentacji technicznej w odpowiednim terminie, problemy z identyfikacją i danymi kontaktowymi zagranicznych producentów oraz brak centralnego systemu umożliwiającego ustalenie, czy modele równoważne nie zostały już skontrolowane przez inne organy nadzoru rynku. Ponadto Komisja ma trudności z ustaleniem odpowiednich wymogów dotyczących klas efektywności energetycznej poszczególnych grup produktów ze względu na brak najnowszych publicznie dostępnych danych o efektywności energetycznej produktów. Z perspektywy czasu wiadomo, że progi nowych klas A+, A++ i A+++ zostały w przypadku wielu produktów ustalone zbyt nisko, przez co trzeba je zmienić szybciej niż zakładano. Aby uniknąć częstych zmian etykiet i zmian skali, niezbędne są aktualne dane. Niniejszy wniosek rozwiązuje oba te problemy, ustanawiając bazę danych do rejestracji produktów, do której producenci będą wprowadzać dane na temat wydajności swoich produktów i ich zgodności z wymogami. Dane te będą znajdować się w jednym miejscu i będą dostępne dla organów nadzoru rynku i dla Komisji.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Niniejsza inicjatywa jest spójna z dyrektywą w sprawie ekoprojektu 2009/125/WE, ustanawiającą minimalne wymogi dotyczące produktów związanych z energią. Niektóre z tych produktów opatrywane są etykietą energetyczną. W szczególności w niniejszej inicjatywie przewidziano wspólny plan prac i proces konsultacji z zainteresowanymi stronami w ramach prac nad rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych produktów.

Niniejsza inicjatywa jest spójna z rozporządzeniem w sprawie nadzoru rynku (WE) nr 765/2008, skreśla bowiem z ustawodawstwa dotyczącego etykietowania energetycznego nakładające się przepisy, które są uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie nadzoru rynku w odniesieniu do całego prawodawstwa harmonizacyjnego UE.

Proponowana baza danych do rejestracji produktów pozwoli na osiągnięcie synergii z innymi przepisami harmonizacyjnymi UE, na podstawie których ustanowiono takie bazy danych lub mogą być ustanowione w przyszłości (w szczególności z dyrektywą 2014/53/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych).

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 07/2016 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania²³

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

Uwagi

Inicjatywa ta nie wymaga dodatkowych zasobów budżetowych. Proponowana baza danych do rejestracji produktów związanych z energią (szacowany budżet: 1 500 000 EUR w 2016 r. oraz 150 000 EUR kosztów utrzymania w kolejnych latach) zostanie sfinansowana w drodze zmiany priorytetów w obecnym budżecie przeznaczonym na wdrażanie polityki w zakresie efektywności energetycznej produktów w ramach części programu „Horyzont 2020” dotyczących wprowadzania na rynek i innowacji (dawniej program „Inteligentna Energia dla Europy”). Na całą politykę w zakresie efektywności energetycznej produktów (etykietowanie energetyczne, ekoprojekt, Energy Star i etykietowanie opon) przeznaczono w 2015 r. łącznie 2 500 000 EUR. Szacuje się, że z tej kwoty 700 000 EUR dotyczy pomocy technicznej i badań na temat etykietowania energetycznego (mianowicie badań przygotowawczych stanowiących podstawę regulacji nowych grup produktów lub zmian rozporządzeń). Środki te będą nadal potrzebne w następnych latach. W związku z niniejszym wnioskiem od 2017 r. potrzebne jest dodatkowo 300 000 EUR rocznie na badania dotyczące zrozumiałości dla konsumentów etykiet poszczególnych grup produktów, proponowane w niniejszym rozporządzeniu. W ramach łącznych zasobów przeznaczonych na politykę w zakresie efektywności energetycznej produktów pozostaje zatem dostatecznie dużo środków na pokrycie kosztów bazy danych do rejestracji produktów. Dostępność danych w bazie danych do rejestracji produktów będzie oznaczać niższe koszty badań przygotowawczych dotyczących ekoprojektu produktów, które są objęte także etykietowaniem energetycznym, gdyż potrzebne będzie zgromadzenie mniejszej ilości danych do tych badań.

Proponowany wpływ na budżet mieści się w kopercie przewidzianej w DB 2016 oraz w ramach programowania finansowego na lata 2017–2020 w linii budżetowej 32 04 03 01.

W sekcji 3.2.2. podano powyższe dane liczbowe w kontekście wieloletnim.

²³

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://ec.europa.eu/budget/index_en.cfm

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Forum Konsultacyjne będzie stanowić platformę do dyskusji nad właściwym wdrażaniem proponowanego rozporządzenia.

W przepisie końcowym zaproponowano także przeprowadzenie oceny przez Komisję i sporządzenie sprawozdania z wdrażania rozporządzenia w terminie ośmiu lat po jego wejściu w życie. Sprawozdanie to powinno ujawnić ewentualne problemy i niedociągnięcia rozporządzenia i może stanowić punkt wyjścia do kolejnych działań, w tym wniosku w sprawie zmiany przepisów.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Stworzenie bazy danych do rejestracji produktów będzie kosztować ok. 1 500 000 EUR, a koszty jej utrzymania wyniosą 150 000 rocznie.

Ryzyko związane z funkcjonowaniem bazy danych do rejestracji produktów polega głównie na problemach informatycznych, takich jak ewentualne awarie systemu i problemy z poufnością danych.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Przewidywane metody kontroli określono w rozporządzeniu finansowymi i zasadach stosowania.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Pozycja.....]		państw EFTA ²⁵	krajów kandydujących ²⁶	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1a Konkure	32 04 03 01 „Horyzont 2020” – badania naukowe i	Środki różnicowe	TAK	NIE	TAK	NIE

²⁴ Środki różnicowane/ środki nieróżnicowane

²⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁶ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

ncyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	innowacja w zakresie energii, wyzwania społeczne – przekształcenie systemu energetycznego w system niezawodny, zrównoważony i konkurencyjny	wane				
5 Administracja	32 01 01 Wydatki związane z urzędnikami i pracownikami zatrudnionymi na czas określony w obszarze polityki „Energia”	Środki nieźróźnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
5 Administracja	32 01 02 Personel zewnętrzny i inne wydatki na zarządzanie wspierające obszar polityki „Energia”	Środki nieźróźnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Pozycja.....]	Zróżnicowane /nieźróźnicowane.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	1a Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
------------------------------------	-------	--

Dyrekcja Generalna: ENER			2016	2017	2018	2019	2020			OGÓŁEM
•Środki operacyjne										
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ²⁷										
32 04 03 01 Wyzwania społeczne: przekształcenie systemu energetycznego w system niezawodny, zrównoważony i konkurencyjny		(3)	2 200	1 150	1 150	1 150	1 150			Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania
OGÓŁEM środki dla DG ENER	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	2 200	1 150	1 150	1 150	1 150			Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania
	Płatności	=2+2a +3	2 200	1 150	1 150	1 150	1 150			Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

²⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne			(6)	2 200	1 150	1 150	1 150	1 150		
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1a wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	2 200	1 150	1 150	1 150	1 150			
	Płatności	=5+ 6	2 200	1 150	1 150	1 150	1 150			

Dział wieloletnich ram finansowych finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2016	2017	2018	2019	2020			OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: ENER									
• Zasoby ludzkie		0,417	0,417	0,417	0,417	0,417			2 085
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,066	0,066	0,066	0,066	0,066			0,330
OGÓŁEM DG ENER	Środki	0,483	0,483	0,483	0,483	0,483			2 415

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,483	0,483	0,483	0,483	0,483			2,415
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	-------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2016	2017	2018	2019	2020			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 – 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,683	1,633	1,633	1,633	1,633			9,215
	Płatności	2,683	1,633	1,683	1,633	1,633			9,215

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			2016		2017		2018		2019		2020						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ²⁸	Średni koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Suma nr	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY: Sprzyjanie zmniejszeniu zapotrzebowania na energię.																		
Utworzenie informatycznej bazy danych do rejestracji			1	1,500													1	1,500
Utrzymanie informatycznej bazy danych do rejestracji produktów					1	0,150	1	0,150	1	0,150	1	0,150						Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania
Pomoc techniczna lub badania w celu oceny aspektów grup produktów niezbędnych na potrzeby aktów delegowanych i normalizacji			1	0,700	1	1,000	1	1,000	1	1,000	1	1,000						Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania
KOSZT OGÓŁEM				2,20		1,150		1,150		1,150		1,150						Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

²⁸

Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

																	ym okresie trwania
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	-----------------------

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2016	2017	2018	2019	2020			OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	--	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,417	0,417	0,417	0,417	0,417			2,085
Pozostałe wydatki administracyjne	0,066	0,066	0,066	0,066	0,066			0,330
DZIAŁ 5 – suma częstkowa wieloletnich ram finansowych	0,483	0,483	0,483	0,483	0,483			2,415

Poza DZIAŁEM 5²⁹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki natury administracyjnej								
Suma częściowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	0,483	0,483	0,483	0,483	0,483			2,415
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	-------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

²⁹

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2016	2017	2018	2019	2020		
•Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
32 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	3	3	3	3	3		
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
•Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)³⁰							
32 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3		
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ³¹	– w centrali						
	– w delegaturach						
XX01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM							

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Administratorzy: 0,3 EPC dla lidera zespołu 2,7 EPC dla urzędników do spraw rozporządzenia i aktów delegowanych dotyczących poszczególnych produktów oraz do wsparcia koordynacji egzekwowania prawa przez organy nadzoru rynku Asystenci: 0,3 EPC na wsparcie dla procedur ustawodawczych i komunikacji
Personel zewnętrzny	0,3 EPC dla sekretarza zespołu i osoby odpowiedzialnej za logistykę

³⁰ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

³¹ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

3,3. Szacunkowy wpływ na dochody

Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.